

Όσιος Αντίπας Ο Αθωνίτης (2024)

10 Ιανουαρίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

10 Ιανουαρίου ...

Όσιος Αντίπας Ο Αθωνίτης ...

Λειμῶνος Ἄθωνος νεόφυτον κρινον ,
Ἀντίπα, ἔπλησας εὐωδίας κτίσιν ...

Ο Όσιος και Θεοφόρος Πατήρ Ημών Αντίπας Ο Αθωνίτης ,

κατά κόσμο Αλέξανδρος , γεννήθηκε στην κώμη Καλαποδέτς της Μολδαβίας το 1816 μ.Χ. ...

Οι γονεῖς Του ἦταν Ορθόδοξοι , πτωχοί και πολύ ευλαβεῖς , πατέρας Του ἦταν ο Διάκονος
Κονσταντίν Λουτσιάν στην Εκκλησία του χωριό του

και μητέρα Του η Αικατερίνη Μανάσε , που αργότερα ἔγινε Μοναχή με το ὄνομα Ελισάβετ ...

Για πολύ καιρό δεν είχαν παιδιά , μετά τίς επίμονες Προσευχές τους , γεννήθηκε ἓνα παιδί , πού το
ονόμασαν Αλέξανδρο , ἀπό μικρός ἦταν χαρακτηρας κλειστός και μοναχικός ,

ὅταν ἦταν παιδί και ἔβοσκε τα πρόβατα του σπιτιού τους στα γύρω δάση , ἔπιανε τα δηλητηριώδη
φίδια με τα χέρια του , χωρίς φόβο και χωρίς να δαγκώνεται ἀπό αυτά ...

Ἦταν προικισμένος ἀπό Τον Θεό , ἦταν ἀπλός , τελείως ἀδέξιος για γράμματα , παρότι
προσπαθούσε πολύ , πριν τελειώσει το σχολεῖο , πέθανε ο πατέρας Του ,

η μητέρα του Τον ἔστειλε να μάθει την τέχνη της βιβλιοδεσίας ,το αφεντικό Του ὅμως τον
κακομεταχειρίζονταν ...

Ὅταν ἦταν εἴκοσι ετών Ο Αλέξανδρος και ἐνῶ Προσευχόταν , περιβλήθηκε ξαφνικά ἀπό ἓνα
Θαυμαστό και ἐξάισιο Φως , το ὅποιο γέμισε την καρδιά Του ,

από τα μάτια Του έτρεχαν τα δάκρυα , αισθάνθηκε με αυτό Το Θείο Φως πρόσκληση ...

Με χαρά απάντησε σε αυτή την Πρόσκληση , Κύριε , εγώ θέλω να γίνω Μοναχός ,

Ο Κύριος με Θεία οικονομία , Τον άφησε να περάσει διαφόρους πειρασμούς ...

Για δύο χρόνια 1836 – 1837 μ.Χ. , εγκαταστάθηκε στη Μονή Καλνταρουσάνι , εκπληρώνοντας με μεγάλη αυταπάρνηση όλες τις υπηρεσίες που Του ανέθεταν ,

με την Ευλογία του Γέροντος Δημητρίου , Ηγουμένου της Μονής Μπράζι ,έφυγε για το Άγιον Όρος , εκεί εκάρη Μοναχός παίρνοντας το όνομα Αλύπιος ...

Στο Άγιον Όρος έμεινε σε ένα κελί , όπου Ασκήτευαν συμπατριώτες Του , οι Ιερομόναχοι Νήφων και Νεκτάριος ,

οι οποίοι Τον συμβούλεψαν να κοπιάσει πρώτα στο έργο της υπακοής Σε ένα κοινόβιο ...

Έτσι για τέσσερα χρόνια έμεινε στη Μονή Εσφιγμένου , όταν επέστρεψε στους ρουμάνους γέροντες , έλαβε το μέγα Αγγελικό σχήμα , παίρνοντας το όνομα Αντύπας ,

δίνοντάς Του ταυτόχρονα την Ευλογία , να ακολουθήσει την Μοναχική ζωή στην έρημο ...

Εκείνη την εποχή , άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά η επιθυμία του Π. Νήφωνος , να χτίσει στο Άγιον Όρος μια Ρουμανική Σκήτη , για αυτόν τον λόγο αγόρασε ένα μετόχι στο Ιάσιο της Ρουμανίας ,

με την υλική βοήθεια που έστελναν από εκεί , τέθηκαν οι βάσεις για να χτιστεί η Σκήτη Του Τιμίου Προδρόμου ...

Ζήτησαν τη βοήθεια Του Αντύπα , Αυτός δέχθηκε να βοηθήσει , Χειροτονήθηκε Διάκονος και Ιερέας ,

μετά την αποχώρηση του Γέροντα Νήφωνος , για τρία χρόνια στο Ιάσιο ανέλαβε την καθοδήγηση των εργασιών ...

Αργότερα Ο Αντύπας , εστάλη στο Μετόχι της Μονής , στο Ιάσιο της Ρουμανίας ,

ακόμη και σε αυτήν την πόλη ο Γέροντας , κοπίαζε όπως στην έρημο του Αγίου Όρους ...

Ο Μητροπολίτης Μολδαβίας Ιωσήφ , εξετίμησε την Ασκητική Του ζωή , τον ζήλο Του και την Πνευματικότητα Του , Τον διόρισε Πνευματικό σε δυο γυναικεία Μοναστήρια ,

Ο ίδιος όμως αναζητούσε την ησυχία του Αγίου Όρους , ο Νήφοντας Του αρνήθηκε την επιστροφή Του εκεί ...

Μαζί με τον Νήφωνα έφυγαν για την Ρωσία , με σκοπό να μαζέψουν δωρεές , για να αποπερατωθεί η σκήτη ,

Ο Αντύπας στη Ρωσία , έχαιρε μεγάλης εκτίμησης , από ανθρώπους όλων των κοινωνικών τάξεων ...

Άνθρωποι από την Μόσχα και την Αγία Πετρούπολη , πήγαιναν να Τον συμβουλευτούν ,

οι Μητροπολίτες Πετρουπόλεως Ισίδωρος και Μόσχας Φιλάρετος , συζητούσαν μαζί Του για διάφορα Πνευματικά θέματα ...

Πριν φύγει για τη Ρωσία , είχε πει στον Νήφωνα , ότι δεν με αφήνεις να πάω στο Άγιον Όρος και με παίρνεις μαζί σου στη Ρωσία ,

εγώ αισθάνομαι , ότι πηγαίνοντας εκεί , θα ανήκω πια στους Ρώσους και όχι σε σάς , πραγματικά έτσι έγινε ...

Χάρη στον σεβασμό προς το πρόσωπό του και την εμπιστοσύνη που ενέπνεε , έφερε την αποστολή Του εις πέρας ,

συγκεντρώνοντας πολλά χρήματα και υλικά αγαθά για την Σκήτη Του Τιμίου Προδρόμου ,

παίρνοντας Ευλογία , από τον Γέροντά Του , ανέχωρησε για την Μονή Βαλαάμ ...

Εκεί Τον εντυπωσίασε , η Πνευματική ζωή του Μοναστηριού , αλλά και οι ησυχαστικές καλύβες της ερημικής περιοχής της ,

εγκαταστάθηκε σε ένα μικρό κελί της σκήτης των Αγίων Πάντων , εκτός από τις ορισμένες Ακολουθίες ,

Ο Αντίπας διάβαζε κάθε μέρα Τους Χαιρετισμούς Της Παναγίας , κάνοντας τριακόσιες Μετάνοιες ...

Εκτός από την αέναη Προσευχή Του , καθημερινά Μνημόνευε όσους κατά καιρούς έκαναν δωρεές και Τον βοήθησαν στον σκοπό του ,

με πολλή Αγάπη , συνομιλούσε με όσους ζητούσαν την συμβουλή Του ...

Την πρώτη εβδομάδα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής , δεν γεύονταν τίποτα , το ίδιο και την Δευτέρα , την Τετάρτη και την Παρασκευή ολόκληρου του έτους ,

Ο Αντύπας σε όλη Του τη ζωή , είχε τον νου Του στο Θεό και δεν ποθούσε τίποτα κοσμικό ...

Παρόλες τις υπακοές που έκανε κατά καιρούς και τις ευθύνες που Του είχαν αναθέσει , είχε αποδιώξει κάθε βιοτική μέριμνα ,

ζούσε σε απόλυτη φτώχεια , λέγεται ότι το κελί Του ήταν αδειανό από κάθε περιττό πράγμα ...

Δεν είχε ούτε κρεβάτι ,ούτε καρέκλα , παρά ένα μικρό τραπεζάκι , όπου τοποθετούσε τα βιβλία Προσευχών και διάφορα Πνευματικά βιβλία ,

κάτω είχε στρωμένη μια κουβέρτα , όπου ξάπλωνε όταν εξαντλείτο , από τον κόπο των νυχτερινών Προσευχών Του ...

Το Μέγα Σάββατο του τελευταίου έτους Λειτουργήσε στην Μονή , στο τέλος Της Θείας Λειτουργίας , Ο Αντίπας απεκάλυψε σε έναν στενό μαθητή Του ,

την ώρα Της Θείας Κοινωνίας , κοιτάζοντας από το Ιερό , έπεσε η ματιά μου στους Μοναχούς που Κοινωνούσαν ...

Το πρόσωπο μερικών από αυτούς Έλαμπε σαν τον Ήλιο , δεν ξέρω πώς να τους ονομάσω αυτούς τους Μοναχούς και ποτέ δεν ξαναείδα τέτοιο πράγμα ,

το φθινόπωρο του ίδιου έτους , ενώ Προσευχόταν στο κελί Του ακούστηκε ένας θόρυβος ...

Μια Εικόνα της Παναγίας , που είχε φέρει από το Άγιον Όρος μετακινήθηκε , ενώ άλλες Εικόνες έπεσαν κάτω ,

Η Εικόνα της Παναγίας πήγε και στάθηκε πάνω από το στήθος Του Αντίπα , Αυτός συγκινημένος την πήρε και την έβαλε στη θέση της ...

Αυτό το συμβάν , το διηγήθηκε σε ένα μαθητή Του , τρεις μέρες πριν Την Κοίμηση Του ,

Την τελευταία ημέρα της ζωής Του , ζήτησε να γίνει Η Θεία Λειτουργία πιο νωρίς και να Κοινωνήσει Των Αχράντων Μυστηρίων ...

Την στιγμή που ένας μαθητής Του , διάβαζε την ενάτη και Τους Χαιρετισμούς Της Παναγίας ,

Ο Όσιος Αντίπας ανεχώρησε για τους Ουρανούς , ήταν 10 Ιανουαρίου του 1882 μ.Χ. ...

Το 1883 μ.Χ. , βλέποντας οι Πατέρες της Μονής Βαλαάμ , ότι εμφανίζονταν στους μαθητές Του και ότι Τον Τιμούν ως Άγιο , ανέθεσαν στον Πατέρα Ποιμήν να γράψει Τον Βίο Του ,

Σε αυτόν είχε διηγηθεί Ο Άγιος Αντίπας τον Βίο Του , ένα χρόνο πριν από Την Κοίμησή Του ...

Ο Βίος Του εκτυπώθηκε στην Αγία Πετρούπολη το 1883 και το 1893 μ.Χ. , ενώ το 1906 μ.Χ. το Άγιον Όρος Τον Τιμούσε ήδη ως Άγιο ,

Το 1997 μ.Χ. στον τόπο γέννησής Του χτίστηκε Μονή ...

Ως Προορατικός και Διορατικός Ασκητής , Αξιώθηκε πολλών μετά Θάνατο Θαυμάτων ,

Το Τίμιο Του Λείψανο στην Μονή Βαλαάμ της Ρωσίας ,

Αναδείχθηκε Πηγή Ακένωτη Των Ιάσεων

Απολυτίκιο ...

Νεαυγῶν θεοφόρων πατέρων σέμνωμα , τῆς Μολδαβίας φωστήρα , Ἁγίου Ὁρους πυρσόν , καὶ
πυρφόροι Βαλαάμ φανὸν τῆς σκήτεως , θεῖον Ἀντίπαν εὐλαβῶς , καταστέψωμεν ῥοδαῖς , ὥς
λύχνον ἀδύτου φέγγους , βοῶντες ὁ σκέδασον ζόφον , παθῶν ἡμῶν θερμαῖς πρεσβείαις σου